

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 04.07.2019 με την εξής σύνθεση:
Σταυρούλα Κουρή, Πρόεδρος, Μαρία-Ελένη Σιδέρη, Εισηγήτρια και Ελισάβετ Αλαγιαλόγλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 31.05.2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/659/31.05.2019 της ένωσης εταιρειών: α) «.....» – β) «.....» - γ) «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ [εφεξής αναθέτουσα αρχή].

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Μαρία-Ελένη Σιδέρη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. Φ/1/3566/22.05.2019 απόφαση του Προέδρου της αναθέτουσας αρχής, στο πλαίσιο της υπ' αριθμ. Φ/2/252/10.01.2019 Διακήρυξης, με αντικείμενο την «Κατάρτιση και πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων μισθωτών οικονομολόγων σε τομείς προτεραιότητας του ιδιωτικού τομέα».

2. Επειδή, με την υπ' αριθμ. Φ/2/252/10.01.2019 Διακήρυξη προκηρύχθηκε ανοιχτός, ηλεκτρονικός Διαγωνισμός άνω των ορίων, με αντικείμενο την «Κατάρτιση και πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων μισθωτών οικονομολόγων σε τομείς προτεραιότητας του ιδιωτικού τομέα»,

συνολική προϋπολογισθείσα δαπάνη 816.000,00€ πλέον ΦΠΑ και κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει της βέλτιστης σχέσης ποιότητας τιμής. Η εν λόγω Διακήρυξη καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων στις 11.01.2019 με ΑΔΑΜ:19PROC004320578 και στη διαδικτυακή πύλη του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) με Α/Α 69435. Ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 18.02.2019 και ώρα 14.00 μ.μ., ενώ ως ημερομηνία αποσφράγισης των προσφορών ορίστηκε η 22.02.2019 και ώρα 12.00 μ. Κατά την αποσφράγιση των προσφορών, η Επιτροπή Διενέργειας διαπίστωσε ότι στη διαγωνιστική διαδικασία υπέβαλαν προσφορά οι εξής οικονομικοί φορείς: 1) Η ένωση εταιρειών: α) «.....» – β) «.....» - γ) «.....» και 2) η ένωση εταιρειών: α) «..... και β) «.....» (δ.τ. ....). Μετά την αξιολόγηση των δικαιολογητικών συμμετοχής και των τεχνικών προσφορών, η Επιτροπή με το υπ' αριθμ. 1/2019 Πρακτικό της εισηγήθηκε στην αναθέτουσα αρχή την απόρριψη της προσφοράς της ένωσης εταιρειών α) «.....)» – β) «.....» - γ) «.....» και την αποδοχή της προσφοράς της ένωσης εταιρειών α) «..... και β) «.....» (δ.τ. ....), βαθμολογώντας την με 109,6. Ειδικότερα, οι λόγοι απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας αποτυπώνονται στο Πρακτικό της Επιτροπής ως εξής: *«[...] 7. Όπως αναφέρεται στη Διακήρυξη το συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό που θα αφορά στις «υποχρεωτικές» ενότητες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων («Υγεία και ασφάλεια στην εργασία», «Βασικές αρχές εργατικού δικαίου», «Βασικές αρχές λειτουργίας των Επιχειρήσεων», «Ενημέρωση για την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης») δεν μπορεί να υπερβαίνει (σε αριθμό σελίδων) το 5% του συνόλου των σελίδων του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού εκάστου προγράμματος (Παράρτημα ΙΙ 1.2, σελ. 100). [...] Η ΕΝΩΣΗ 2 προσφέρει για το πρόγραμμα θεωρητικής κατάρτισης διάρκειας 120 ωρών για Εσωτερικό Ελεγκτή, εκπαιδευτικό υλικό 508 (.....) + 291 (.....)=799 σελίδων (χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι), δηλαδή 799/120=6,66 σελίδες ανά ώρα, εκ των οποίων 46 σελίδες*

αφορούν στις «υποχρεωτικές» ενότητες, δηλαδή περισσότερες από το 5%=39.95 σελίδες. Επίσης, η ΕΝΩΣΗ2 προσφέρει για το πρόγραμμα θεωρητικής κατάρτισης διάρκειας 120 ωρών για Διαχειριστή Αφερεγγυότητας εκπαιδευτικό υλικό 495 σελίδων, δηλαδή $495/120=4,125$ σελίδες ανά ώρα, εκ των οποίων 27 σελίδες αφορούν στις υποχρεωτικές» ενότητες, δηλαδή περισσότερες από το 5%=24.75 σελίδες (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2, σημ.4 «Εκπαιδευτικές Σημειώσεις»). Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι σελίδες του Εκπαιδευτικού Υλικού που έχει αναπτυχθεί από τη ΕΝΩΣΗ 2 για τις υποχρεωτικές ενότητες είναι περισσότερες του 5% του συνόλου των σελίδων του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού εκάστου προγράμματος. 8. Παρατηρείται επίσης ότι η ..... επιπλέον του παραπάνω Εκπαιδευτικού Υλικού προτείνει για τις υποχρεωτικές ενότητες Εκπαιδευτικές Σημειώσεις σαν πρόσθετο εκπαιδευτικό υλικό και αφορούν: α) «Υγεία και Ασφάλεια στον Εργασιακό Χώρο» («ΔΗΜΗΤΡΑ», Ε.Σ. ΑΕ, Τσαρακλής Ζαχαρίας, εκδ. «ΕΝΤΥΠΩΣΗ», Λάρισα 2015) σε 37 σελίδες χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι, β) «Εργατική Νομοθεσία» («ΔΗΜΗΤΡΑ» Ε.Σ. ΑΕ, Φασουλάκη Βικτωρία, εκδ. «ΕΝΤΥΠΩΣΗ», Λάρισα 2015) σε 66 σελίδες χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι, γ) «Αρχές Οργάνωσης και Λειτουργίας Επιχειρήσεων» («ΔΗΜΗΤΡΑ» Ε.Σ. ΑΕ, Γ. Παχλιμενάκη – Λ. Μόσχης, εκδ. «Β. Γκιούρδας», Λάρισα 2015) σε 26 σελίδες χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι, δ) «Επιχειρηματικός Σχεδιασμός για μικρές και μεσαίες Επιχειρήσεις» («ΔΗΜΗΤΡΑ» Ε.Σ. ΑΕ, Αγγελόπουλος Δημήτρης, εκδ. «ΕΝΤΥΠΩΣΗ», Λάρισα 2015) σε (45 σελίδες χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι) (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2, σημ.4 «Εκπαιδευτικές Σημειώσεις»), δηλαδή συνολικά 174 σελίδες χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι. Εάν ληφθεί υπόψη το επιπλέον αυτό Εκπαιδευτικό Υλικό που έχει αναπτυχθεί για τις υποχρεωτικές ενότητες, οι σελίδες θα είναι ακόμη περισσότερες του 5% του συνόλου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφορά αυτού του επιπλέον Εκπαιδευτικού Υλικού, δεν θα πρέπει να συνυπολογισθεί [...] 11. Για την τηλεκατάρτιση, η ΕΝΩΣΗ2 συνεργάζεται με Πάροχο Υπηρεσιών Τηλεκατάρτισης, την εταιρεία ..... Α.Ε. Ολοκληρωμένες Υπηρεσίες Διαδικτυακής Μάθησης. «Στόχος της ..... είναι η παροχή ολοκληρωμένων λύσεων Τηλεκατάρτισης με την ταυτόχρονη μεταφορά

τεχνογνωσίας στους συνεργαζόμενους φορείς εκπαίδευσης και κατάρτισης (Κέντρα Δια Βίου Μάθησης 1,2), ώστε να μπορούν στο μέλλον να αξιοποιούν όλες τις δυνατότητες της τεχνολογίας στην παροχή ηλεκτρονικής μάθησης. Η εταιρεία ..... Α.Ε., διαθέτει Υπεύθυνο της συνολικής διαχείρισης και υποστήριξης του Ολοκληρωμένου Συστήματος Τηλεκατάρτισης (“System Administrator”), ο οποίος θα έχει τη συνολική ευθύνη της παρακολούθησης της τηλεκατάρτισης σε τεχνικό επίπεδο. Η εταιρεία ..... Α.Ε. διαθέτει υποδομές σε πιστοποιημένο Data Center, που αποδεικνύεται με αντίστοιχες συμβάσεις, διασφαλίζοντας έτσι την αδιάλειπτη και απρόσκοπτη παροχή των υπηρεσιών τηλεκατάρτισης και την πλήρη κάλυψη των αυξημένων απαιτήσεων αυτών. Επίσης, διαθέτει σχέδιο διασφάλισης των δεδομένων τηλεκατάρτισης μέσω δομημένης λήψης αντιγράφων ασφαλείας (backup). Ο συνεργαζόμενος πάροχος του πιστοποιημένου Data Center, διαθέτει πιστοποιητικό ISO/IEC 27001:2013 Σύστημα Διαχείρισης Ασφάλειας Πληροφορικών με Πεδίο εφαρμογής της πιστοποίησης Ασφάλεια των πληροφοριών στις διαδικασίες παροχής υπηρεσιών Data Center, όπως η υποδομή ως υπηρεσία (IaaS), η πλατφόρμα ως υπηρεσία (PaaS) και το λογισμικό ως υπηρεσία (SaaS) σε εξωτερικούς πελάτες, που φιλοξενούνται στο Data Center της εταιρείας στη διεύθυνση Ιατρού Γωγούση 8 (Τ.Κ. 56429), Νέα Ευκαρπία, Θεσσαλονίκη, το οποίο παρατίθεται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1, σημ. 1 ‘Συμφωνητικό (προσύμφωνο) συνεργασίας’ με πάροχο τηλεκατάρτισης e-TUTOR, σημ.2 Σύμβαση Παρόχου Υπηρεσιών ‘CLOUD COMPUTING’ της e-TUTOR με πιστοποιημένο Data Center, σημ. 3 ‘Σύμβαση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα’ / Πιστοποιητικό CERTIFICATE OF REGISTRATION Data Center αρ. 071». Επίσης, αναφέρεται ότι το Ολοκληρωμένο Σύστημα Τηλεκατάρτισης που θα χρησιμοποιηθεί (έχουν υποβληθεί και τα σχετικά εγχειρίδια χρήσης της ..... - αρχεία Παρ.1_σημ. 4 Εγχειρίδιο Εκπαιδευομένου_signed.pdf και Παρ.1_σημ. 5 Εγχειρίδιο Εκπαιδευτή_signed.pdf) θα φιλοξενείται στην ιστοσελίδα <http://elearning.....gr/>. Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ..... Α.Ε. Ολοκληρωμένες Υπηρεσίες Διαδικτυακής Μάθησης: α) δεν μετέχει στην ένωση ΕΝΩΣΗ2 β) η ένωση ΕΝΩΣΗ2 δεν στηρίζεται στις

ικανότητες άλλων οντοτήτων, όπως δηλώνεται στα έντυπα ΕΕΕΣ των τριών εταιριών της ένωσης, γ) ούτε είναι υπεργολάβος αυτής (στα έντυπα ΕΕΕΣ και των τριών εταιρειών της ένωσης δηλώνεται ως υπεργολάβος η .....), αλλά ούτε θα μπορούσε να είναι δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στην προκήρυξη (παρ. 2.2.9.2, σελ. 27), υπεργολαβία είναι η συνεργασία του οικονομικού φορέα με κάθε τρίτο που αναλαμβάνει να υλοποιήσει διακριτό/-ά τμήμα/-τα του Έργου. Αντιθέτως, δεν νοείται ως υπεργολαβία κάθε άλλη συμφωνία του οικονομικού φορέα με τρίτο όπως π.χ. προμήθειες αναλωσίμων υλικών, διατροφής, μίσθωσης χώρου (αιθουσών), δημιουργίας και παροχής εκπαιδευτικού υλικού, παροχής συστήματος (πλατφόρμας) τηλεκατάρτισης (e-learning) κ.α. Ας σημειωθεί ότι σύμφωνα με την παρ 2.2.7 της Διακήρυξης στην περίπτωση που οι ενώσεις οικονομικών φορέων μπορούν να στηρίζονται στις ικανότητες των συμμετεχόντων στην ένωση ή άλλων φορέων, οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται να υποβάλουν δικό τους διακριτό ΕΕΕΣ κατά το στάδιο υποβολής της προσφοράς. Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ..... Α.Ε. Ολοκληρωμένες Υπηρεσίες Διαδικτυακής Μάθησης δεν υπέβαλε έντυπο ΕΕΕΣ. Τα μέλη της Επιτροπής λαμβάνοντας υπόψη την περ. θ της παρ. 2.4.6 της Διακήρυξης, προτείνουν την απόρριψη της προσφοράς της ΕΝΩΣΗΣ 2 για τους προαναφερόμενους λόγους στις υπ' αρ. 7 και 10 επισημάνσεις και την αποδοχή της ΕΝΩΣΗΣ1 για την αξιολόγηση του φακέλου της τεχνικής της προσφοράς, ως προς το σύνολο των περιγραφόμενων στο κείμενο της Διακήρυξης Κριτηρίων Ανάθεσης». Η αναθέτουσα αρχή, με την υπ' αριθμ. Φ/1/3566/22.05.2019 απόφαση του Προέδρου της (προσβαλλόμενη πράξη) ενέκρινε το υπ' αριθμ/ 1/2019 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας και όρισε ως ημερομηνία αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών την 31.05.2019 και ώρα 13.00 μ.μ. Την 30.05.2019 η ένωση εταιρειών α) «.....)» – β) «.....» - γ) «.....» ανήρτησε στην Επικοινωνία του ΕΣΗΔΗΣ Υπόμνημα, με το οποίο επεσήμανε στην αναθέτουσα αρχή ότι το 10ημερο για κατάθεση τυχόν προσφυγών από συμμετέχοντες στον διαγωνισμό έληγε την 01.06.2019 καθώς και την πρόθεσή της να ασκήσει Προδικαστική Προσφυγή. Επίσης, επεσήμανε ότι η αποσφράγιση των οικονομικών

προσφορών κατά το στάδιο αυτό θα έθετε σε κίνδυνο την εξέλιξη του διαγωνισμού και κάλεσε την αναθέτουσα αρχή να αναβάλει το άνοιγμα των οικονομικών προσφορών ως την εξέταση της προσφυγής. Η αναθέτουσα αρχή αποσφράγισε την οικονομική προσφορά της ένωσης εταιρειών α) «.....» και β) «.....» (δ.τ. ....) την 31.05.2019, ενώ την ίδια ημέρα ασκήθηκε η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή.

3. Επειδή, για την άσκηση της ανωτέρω Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχουν προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί αντίστοιχα, τα εξής ηλεκτρονικά παράβολα υπέρ Ελληνικού Δημοσίου: α) με κωδικό 279195743959 0729 0027, ποσού ευρώ χιλίων εκατόν εβδομήντα δύο (€1.172,00) και β) με κωδικό 279385803959 0730 0020, ποσού ευρώ δύο χιλιάδων εννιακοσίων οκτώ (€2.908,00), σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α΄ 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 (ΦΕΚ Α΄ 64)

4. Επειδή, η ΑΕΠΠ είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του αντικείμενου αλλά και του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού (εκ ποσού 816.000,00€ πλέον ΦΠΑ), σύμφωνα με τα άρθρα 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017 και 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 Ν. 4487/2016 (ΦΕΚ Α΄ 116).

5. Επειδή, η Προδικαστική Προσφυγή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) του Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Π.Δ. 39/2017, ήτοι εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στην προσφεύγουσα ένωση, η οποία έγινε με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων (μέσω του ΕΣΗΔΗΣ) την 22.05.2019.

6. Επειδή, η προσφεύγουσα θεμελιώνει, κατ' αρχήν, έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό κρίση Προσφυγής, καθώς δραστηριοποιείται στον τομέα που αποτελεί το αντικείμενο της υπό ανάθεση υπηρεσίας και έχει υποβάλει προσφορά, με αποτέλεσμα να υφίσταται βλάβη αφενός από την

απόρριψη της προσφοράς της και αφετέρου από την αποδοχή της προσφοράς της ανταγωνίστριας ένωσης εταιρειών.

7. Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής λόγους: (1) Είναι μη νόμιμη η απόρριψη της τεχνικής προσφοράς της, καθώς: i) Η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως πληροί το κριτήριο της επαρκούς και ειδικώς εμπειριστατωμένης αιτιολογίας (του άρθρου 17§ 2 του ΚΔΔ/σίας) και έχει αρκεστεί στο να μεταφέρει αυτούσιο το απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1 Πρακτικό της Επιτροπής του Διαγωνισμού, με το οποίο γίνεται εισήγηση για τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας ένωσης και ο Πρόεδρος αποφαινεται υπέρ του αποκλεισμού αυτού, χωρίς ωστόσο να θεμελιώνει την απόφασή του αυτή κατά τρόπο επαρκώς αιτιολογημένο, ως όφειλε. ii) Ως προς την Επισήμανση 7 της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία το συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό που θα αφορά στις «υποχρεωτικές» ενότητες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων («Υγεία και ασφάλεια στην εργασία», «Βασικές αρχές εργατικού δικαίου», «Βασικές αρχές λειτουργίας των Επιχειρήσεων», «Ενημέρωση για την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης») δεν μπορεί να υπερβαίνει (σε αριθμό σελίδων) το 5% του συνόλου των σελίδων του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού εκάστου προγράμματος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής: *«(1) Καθώς τα προγράμματα κατάρτισης, βάσει των όρων της διακήρυξης, είναι υποχρεωτικής συνολικής διάρκειας 120 ωρών, σε συνδυασμό με την υποχρέωση παροχής κατ' ελάχιστον 4 σελίδων συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού για κάθε ώρα θεωρητικής κατάρτισης, προκύπτει δεσμευτικά παροχή εκπαιδευτικού υλικού κατ' ελάχιστον 120 ωρών * 4 σελίδων = 480 σελίδων. (2) Καθώς οι «υποχρεωτικές» ενότητες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων («Υγεία και ασφάλεια στην εργασία», «Βασικές αρχές εργατικού δικαίου», «Βασικές αρχές λειτουργίας των Επιχειρήσεων», «Ενημέρωση για την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης») είναι διάρκειας 6 έως 12 ωρών εκ των 120 ωρών θεωρητικής κατάρτισης, σύμφωνα με το σημείο 1.3_ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ, του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ VIII- ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ*

ΠΡΑΞΗΣ στο οποίο αναφέρεται ότι 'Κάθε πρόγραμμα κατάρτισης περιλαμβάνει υποχρεωτικά, σε ποσοστό κατ' ελάχιστον 5% και μέχρι 10% επί του συνόλου των ωρών του Θεωρητικού μέρους του προγράμματος θεματικές ενότητες ...' το αντίστοιχο συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό μέρους του συνολικού, σύμφωνα με την προαναφερθείσα υποχρέωση, πρέπει να είναι κατ' ελάχιστον σύνολο ωρών βάσει προσφοράς * 4 σελίδων ενώ επιπλέον βάσει του σχετικού όρου της διακήρυξης να μην ξεπερνάει το 5% του συνόλου των σελίδων του υλικού. Οι παραπάνω 2 όροι αυτονοήτως, ισχύουν επιπλέον των όρων περί μεγέθους γραμματοσειράς, διάστιχου και μη προσμέτρησης των σελίδων που αφορούν στις βιβλιογραφικές αναφορές και στο γλωσσάρι. Η Ένωσή μας υπέβαλε ανά πρόγραμμα κατάρτισης τα εξής: Για το πρόγραμμα με τίτλο 'ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΑΦΕΡΡΕΓΥΟΤΗΤΑΣ', συνολικής διάρκειας 120 ωρών θεωρητικής κατάρτισης, υπέβαλε την ακόλουθη κατανομή εκπαιδευτικών ωρών, όπως αυτή αποτυπώνεται στην σελ. 23 (Ενότητα 1,3.3 Εκπαιδευτικό περιεχόμενο αντικειμένων κατάρτισης) της τεχνικής μας προσφοράς και συγκεκριμένα: [...] ήτοι, συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό εύρους σελίδων 482 σελίδων, δηλαδή 4,02 (482/120) σελίδες ανά εκπαιδευτική ώρα, συνεπώς πληρείται ο όρος (1), οι «υποχρεωτικές» δε ενότητες, οι οποίες αντιστοιχούν σε σύνολο 6 ωρών (γραμμή 5 του παραπάνω πίνακα), αφορούν 24 σελίδες (από σελ. 469 έως σελ. 492 του υλικού), άρα 4 (24 σελίδες / 6 ώρες) σελίδες ανά εκπαιδευτική ώρα, συνεπώς πληρείται ο όρος (1) σε ποσοστό 4,98% (24/482) επί του συνολικού υλικού, και ως εκ τούτου πληρείται και ο όρος (2). Για το πρόγραμμα με τίτλο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ', συνολικής διάρκειας 120 ωρών θεωρητικής κατάρτισης, η Ένωσή μας υπέβαλε την ακόλουθη κατανομή εκπαιδευτικών ωρών, όπως αυτή αποτυπώνεται στην σελ. 26 (Ενότητα 1.3.3 Εκπαιδευτικό περιεχόμενο αντικειμένων κατάρτισης) της τεχνικής μας προσφοράς και συγκεκριμένα: [...] ήτοι, συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό εύρους σελίδων 497, άρα 4.14 (497/120) σελίδες ανά εκπαιδευτική ώρα, συνεπώς πληρείται ο όρος (1), οι δε «υποχρεωτικές» ενότητες οι οποίες αντιστοιχούν σε σύνολο 6 ωρών (γραμμή 5 του παραπάνω πίνακα) αφορούν 24 σελίδες (από σελ. 486 έως σελ. 509 του υλικού), άρα 4 (24 σελίδες / 6 ώρες) σελίδες ανά εκπαιδευτική ώρα, συνεπώς

πληρείται ο όρος (1) σε ποσοστό 4,83% (24/497) επί του συνολικού υλικού, και συνεπώς πληρείται και ο όρος (2). Επιπλέον των ανωτέρω, η Επιτροπή ως προς την τεχνική μας προσφορά και συγκεκριμένα ως προς το πρόγραμμα ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ' σημειώνει μια παρατήρηση επί του συνολικού συμβατικού υλικού, η οποία πιθανότατα οφείλεται σε μη λήψη υπόψη ή σε λανθασμένη ανάγνωση του κυρίως σώματος της τεχνικής μας προσφοράς στην οποία αναφέρουμε στην ενότητα Κ2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ (ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ), στην παράγραφο 2.1_Συμβατικό Εκπαιδευτικό Υλικό (σελ. 77), στο σημείο β) «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ», Συγγραφέας κος ΜΠΟΓΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (βλέπε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2, σημ.3 Εκπαιδευτικές Σημειώσεις «Εσωτερικός Ελεγκτής»], κύριο εκπαιδευτικό υλικό. «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ», Συγγραφέας κα ..... (βλέπε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2. σημ.4 Εκπαιδευτικές Σημειώσεις «Εσωτερικός Ελεγκτής»), συμπληρωματικό εκπαιδευτικό υλικό, επιπλέον της προκήρυξης, υποστηρικτικό της εκπαίδευσης και θα διατεθεί με την μορφή flip book στην πλατφόρμα τηλεκατάρτισης για χρήση του από τους εκπαιδευόμενους'. Είναι προφανές ότι η επιτροπή λανθασμένα συνυπολόγισε το συμπληρωματικό εκπαιδευτικό υλικό (επιπλέον υλικό) στην κατανομή των σελίδων ανά ώρα κατάρτισης και προκαλεί ερωτηματικά η μέθοδος υπολογισμού των σελίδων ανά ώρα, η οποία επιλέχθηκε, όταν ακολούθως η ίδια η επιτροπή στην Επισήμανση 8 του πρακτικού της, (μαίνεται να αναγνωρίζει τον όρο του 'επιπλέον' υλικού και να καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «...η προσφορά αυτού του επιπλέον Εκπαιδευτικού Υλικού, δεν θα πρέπει να συνυπολογισθεί». Επιπλέον προκύπτει ότι για το μεν πρόγραμμα με τίτλο 'ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ', η επιτροπή για τον υπολογισμό των σελίδων έχει συνυπολογίσει λανθασμένα 3 επιπλέον σελίδες (από σελ. 493 έως σελ. 495), οι οποίες αφορούν σε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ των απαντήσεων των λοιπών εκπαιδευτικών ενοτήτων (1^η έως και 4η ενότητα) για το δε πρόγραμμα με τίτλο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ' έχει συνυπολογίσει συμπληρωματικό υλικό, το οποίο δηλώνεται ως τέτοιο και στην ίδια την τεχνική μας προσφορά». iii) Ως προς την Επισήμανση 11, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η εταιρεία «.....» δεν εμπίπτει στην

κατηγορία των υπεργολάβων και ότι μεταξύ των τιθέμενων στη διακήρυξη κριτηρίων τεχνικής ικανότητας, τα οποία βάσει νόμου μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο δάνειας εμπειρίας δεν συγκαταλέγεται και η παροχή της πλατφόρμας τηλεκατάρτισης. Ως εκ τούτου δεν όφειλε να κάνει χρήση των διατάξεων του νόμου περί στήριξης σε ικανότητες τρίτων (και οι τρίτοι με τη σειρά τους να υποβάλλουν ΕΕΕΣ), καθότι η διάθεση πλατφόρμας δεν αποτελεί στοιχείο/ προαπαιτούμενο τεχνικής ικανότητας, η δε μνεία της Επιτροπής στο άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης, στο οποίο στηρίζει την υποχρέωση της εταιρείας «.....» να υποβάλλει ΕΕΕΣ προβάλλεται μη νομίμως, καθότι αφορά τη συνεργασία των συμμετεχόντων οικονομικών, φορέων με φορείς πιστοποίησης προσώπων και όχι τον πάροχο της πλατφόρμας τηλεκατάρτισης ως εν προκειμένω. iv) Όσον αφορά την Επισήμανση 8, η οποία δεν συνιστά λόγο απόρριψης της προσφοράς, είναι κατά την προσφεύγουσα ενδεικτική της αρνητικής εκ προοιμίου τοποθέτησης της Επιτροπής στην προσφορά της. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι δεν είναι στην ευχέρεια της επιτροπής να μην συνυπολογίσει το πρόσθετο εκπαιδευτικό υλικό, αντιθέτως είναι δεσμευτικό να μην το πράξει, καθώς είναι μια επιπλέον δυνατότητα που παρέχει η ένωση εταιρειών πέραν των υποχρεώσεων που ορίζει η διακήρυξη, σε κάθε άλλη περίπτωση θα ήταν υποχρεωμένη να το συνυπολογίσει. 2) Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι είναι μη νόμιμη και η αποδοχή της προσφοράς της ανταγωνίστριας ένωσης εταιρειών, για τους εξής λόγους: i) Όσον αφορά την Επισήμανση 6 της Επιτροπής, η ανάθεση από την ένωση εταιρειών α) «.....» και β) «.....» (δ.τ. ....), με μορφή υπεργολαβίας, στους Φ.Π.Π. .... και ..... ποσοστού 6,25% αντιστοίχως και για τα δύο απαιτούμενα σχήματα πιστοποίησης, αντίκειται στις υφιστάμενες διαπιστεύσεις που διαθέτουν οι φορείς καθώς προκύπτει ότι: Η ..... βάσει του Πιστοποιητικού Διαπίστευσης 886-3, δεν διαθέτει σχήμα πιστοποίησης για την ειδικότητα: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΚΤΗΣ και η ..... βάσει του Πιστοποιητικού Διαπίστευσης 970-2, δεν διαθέτει σχήμα πιστοποίησης για την ειδικότητα ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ. Κατά την προσφεύγουσα, γίνεται ανορθόδοξη επίκληση του αντίστοιχου θεσμικού

πλασίου της Κυπριακής Δημοκρατίας, παρά το γεγονός ότι το συγκεκριμένο αντικείμενο 'ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ' είναι θεσμοθετημένο με αυτόν αποκλειστικά τον τίτλο της ειδικότητας στην χώρα μας, και παρά το γεγονός ότι γίνεται χρήση ως αποδεικτικού, του πιστοποιητικού που έχει εκδώσει το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) στην Ελλάδα δηλαδή, συνεπώς υπήρχε η δυνατότητα εάν και εφόσον πράγματι η ειδικότητα ταυτίζεται να γίνει εναρμόνιση με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο και να δοθεί διπλός τίτλος ή να τροποποιηθεί η ειδικότητα, πράγμα το οποίο δεν έγινε. Και οι δύο φορείς πιστοποίησης έχουν ιδιωτικό συμφωνητικό συνεργασίας, όπως προβλέπεται από την διακήρυξη, στο οποίο όμως αναληθώς – κατά την προσφεύγουσα - δεσμεύονται, να καταρτίσουν ωφελούμενους του έργου και στα δύο αντικείμενα, καθώς δεν έχει γίνει πρόβλεψη, όπως είχαν την δυνατότητα να πράξουν, διευκρινιστικού όρου, συνεργασίας αποκλειστικά στο αντίστοιχο αντικείμενο στο οποίο και διαθέτουν διαπίστευση. Τα μέλη δε της ένωσης, κατά την προσφεύγουσα δηλώνουν ψευδώς στα ΕΕΕΣ ότι και οι δύο υπεργολάβοι αναλαμβάνουν την διαδικασία πιστοποίησης και στις δύο ειδικότητες, ενώ αυτό δεν είναι δυνατό βάσει της διαπίστευσής τους. ii) Ως προς την Επισήμανση 7 της Επιτροπής, κατά την προσφεύγουσα, είναι αυταπόδεικτο ότι η τεχνική προσφορά που υπεβλήθη από την ένωση εταιρειών α) «..... και β) «.....» (δ.τ. ....) δεν πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές που επί ποινή αποκλεισμού θέτει το εδάφιο Εκπαιδευτικό Υλικό', του κεφαλαίου 1.2 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ, του Παραρτήματος II: ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣΗ / ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ / ΠΑΡΑΔΟΤΕΑ, της Διακήρυξης. Επίσης, κατά την προσφεύγουσα είναι αυταπόδεικτο ότι η τεχνική προσφορά που υπεβλήθη από την εν λόγω ένωση εταιρειών δεν πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές που επί ποινή αποκλεισμού θέτει το εδάφιο 'Περιγραφή της διαδικασίας πιστοποίησης των γνώσεων και δεξιοτήτων των ωφελούμενων - Παρουσίαση των σχημάτων πιστοποίησης', του κεφαλαίου 1.2 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ, του Παραρτήματος II: ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣΗ/ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ/ΠΑΡΑΔΟΤΕΑ, της Διακήρυξης.

8. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με τις από 10.06.2019 Απόψεις της εμμένει στη νομιμότητα της προβαλλόμενης πράξης, ισχυριζόμενη ειδικότερα ότι η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή είναι ουσιαστικά αβάσιμη για τους κάτωθι λόγους: «1. Η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή είναι ουσιαστικά αβάσιμη και δη για τους κάτωθι 2 λόγους ήτοι: α. Η προσφεύγουσα νομίμως αποκλείστηκε από την πρόοδο του διαγωνισμού, διότι, οι σελίδες του Εκπαιδευτικού Υλικού που έχει αναπτυχθεί από την προσφεύγουσα για τις υποχρεωτικές ενότητες είναι περισσότερες του 5% του συνόλου των σελίδων του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού εκάστου προγράμματος [...] Εν προκειμένω η προσφεύγουσα με την υπό κρίση προσφυγή της αναπτύσσει έναν τρόπο υπολογισμού του άνω κριτηρίου, ήτοι του ζητουμένου 5%, ο οποίος δεν προβλέπεται και δεν συνάδει με τις διακηρυξιακές απαιτήσεις. Συγκεκριμένα: Η ταυτόχρονη ικανοποίηση των όρων 1) «4 σελίδες συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού για κάθε ώρα θεωρητικής κατάρτισης» και 2) «οι υποχρεωτικές ενότητες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων δεν μπορεί να υπερβαίνει (σε αριθμό σελίδων) το 5% του συνόλου των σελίδων του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού εκάστου προγράμματος», επιτυγχάνεται κατ' αρχήν αν ικανοποιείται το ακόλουθο σύστημα ανισοτήτων: $X/120 > 4$ (1), $Y < 0.5 * X$ (2), όπου X ο αριθμός των προσφερόμενων σελίδων του εκπαιδευτικού υλικού (χωρίς βιβλιογραφία και γλωσσάρι) και Y ο αριθμός των προσφερόμενων σελίδων των «υποχρεωτικών» ενοτήτων. Η προσφεύγουσα ακολουθεί αβασίμως το ακόλουθο και διαφορετικό σύστημα ανισοτήτων: $X/120 > 4$ (1), $Y < 0.5 * X$ (2), $Y/Z > 4$ (3), όπου Z ο αριθμός των προσφερόμενων ωρών των «υποχρεωτικών» ενοτήτων. Είναι σαφές ότι η ανισότητα (3) δεν συνεπάγεται λογικά με βάση την διακήρυξη από τις ανισότητες (1) & (2). Θα έπρεπε η διακήρυξη να είχε σαφώς αναφερθεί στη (3) με κατάλληλο όρο, δηλαδή θα έπρεπε να είχε συμπεριλάβει ρητώς στην διακηρυξιακή της απαίτηση για την υπέρβαση του 5% πέραν της συσχέτισης των προσφερομένων σελίδων του εκπαιδευτικού υλικού με τον αριθμό των προσφερόμενων σελίδων των «υποχρεωτικών» ενοτήτων, την συσχέτιση ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ «ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΝ» ΕΝΟΤΗΤΩΝ, στο οποίο βασίζεται η προσφεύγουσα για να αποδείξει τον

ισχυρισμό της. Το τελευταίο δεν ισχύει ούτε για τις «υποχρεωτικές» ενότητες ούτε φυσικά και για κάποια άλλη (δεν αναφέρεται στην διακήρυξη), γιατί η ανισότητα (1) αφορά το εκπαιδευτικό υλικό ως σύνολο και συνεπώς αβασίμως η προσφεύγουσα προέβη σ' αυτόν τον υπολογισμό, διότι δεν βασίζεται στα όσα ορίζονται επί ποινή αποκλεισμού στην άνω διακηρυξιακή απαίτηση και άρα νομίμως αποκλείστηκε για τον λόγο αυτό. β. Η προσφεύγουσα νομίμως αποκλείστηκε από την πρόοδο του διαγωνισμού, διότι, αν και προσέφερε την πλατφόρμα τηλεκατάρτισης (e-learning), η οποία σύμφωνα με την διακήρυξη και το αντικείμενο του έργου αποτελεί βασικό από τεχνική και επαγγελματική άποψη παραδοτέο και όχι επιμέρους και επουσιώδες μέρος αυτού, εν τούτοις η άνω πλατφόρμα ανήκε στην εταιρεία «..... ΑΕ» και ως εκ τούτου αβίαστα συνάγεται ότι, η προσφεύγουσα στηρίχθηκε για την συγκεκριμένη απαίτηση «στις ικανότητες τρίτων», πλην όμως δεν υπέβαλε για την άνω εταιρεία το έντυπο ΕΕΕΣ [...] Η προσφορά από την προσφεύγουσα της μεθόδου της Μικτής Κατάρτισης (blended learning), συνδυάζοντας τη ζωντανή / διά ζώσης διδασκαλία σε αίθουσα με δραστηριότητες σύγχρονης και ασύγχρονης τηλε-εκπαίδευσης αποτελεί κριτήριο ανάθεσης και συγκεκριμένα το κριτήριο Κ.1 «Μεθοδολογία Υλοποίησης, Εκπαιδευτικές μέθοδοι και τεχνικές & Τεχνικές Προδιαγραφές και Λειτουργικότητα Ο.Σ.Τ.Κ. (Ολοκληρωμένο Σύστημα Τηλεκατάρτισης» με συντελεστή βαρύτητας 30%. Η προσφεύγουσα, όπως ομολογεί, στηρίζεται εξ ολοκλήρου στην ικανότητα τρίτου προς υλοποίηση της ζητούμενης από την διακήρυξη του έργου τηλεκατάρτισης - τηλεεκπαίδευσης και δη στην εταιρεία ..... Α.Ε. Εξ ετέρου, η προσφεύγουσα, σύμφωνα με την προαναφερθείσα διακηρυξιακή απαίτηση, που θα υλοποιήσει τις ενέργειες Κατάρτισης της Πράξης, απαιτείται να διαθέτει την απαιτούμενη επάρκεια και τεχνική ικανότητά ώστε είναι σε θέση να υλοποιήσει τα προσφερόμενα Προγράμματα Κατάρτισης με τη μέθοδο της Μικτής Κατάρτισης (blended learning), συνδυάζοντας τη ζωντανή / διά ζώσης διδασκαλία σε αίθουσα με δραστηριότητες σύγχρονης και ασύγχρονης τηλε-εκπαίδευσης. Συνεπώς και με δεδομένο ότι, η προσφεύγουσα στηρίζεται εξ ολοκλήρου στην ικανότητα τρίτου προς υλοποίηση της ζητούμενης από την διακήρυξη του έργου τηλεκατάρτισης-

τηλεκπαίδευσης και δη στην εταιρεία ..... Α.Ε, η οποία μάλιστα διαθέτει Υπεύθυνο της συνολικής διαχείρισης και υποστήριξης του Ολοκληρωμένου Συστήματος Τηλεκατάρτισης ("System Administrator"), ο οποίος θα έχει τη συνολική ευθύνη της παρακολούθησης της τηλεκατάρτισης σε τεχνικό επίπεδο, είναι πλέον αναντίρρητα αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι, έπρεπε να υποβάλει ξεχωριστό ΕΕΕΣ (αρ. 75, 78, 307 του Ν. 4412/2016), σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στις ανωτέρω επί απαραδέκτου διατάξεις της διακήρυξης του έργου, πράγμα το οποίο δεν έπραξε και συνεπώς νομίμως αποκλείστηκε από την πρόοδο του διαγωνισμού, ως παραβίασα βασικό όρο της διακήρυξης. Οι αντίθετοι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της ότι, δήθεν, δεν όφειλε να υποβάλλει ξεχωριστό ΕΕΕΣ για την άνω εταιρεία, διότι αυτή δεν αποτελεί τρίτο οικονομικό φορέα στον οποίο θα στηριχθεί για να εκτελέσει το έργο, δεν ευσταθούν, διότι είναι αυταπόδεικτο ότι, η εταιρεία «..... Α.Ε» θα εκτελέσει την τηλεκατάρτιση-τηλεκπαίδευση, η οποία ως προαναφέραμε αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο ανάθεσης, για το οποίο ο προσφέρων και δη η προσφεύγουσα θα πρέπει να διαθέτει την απαιτούμενη επάρκεια και τεχνική ικανότητα (Παράρτημα ΙΙ, 1.2 της διακήρυξης σελ. 94) και συνεπώς επειδή η προσφεύγουσα επικαλείται για την υλοποίηση του έργου την δυνατότητα τρίτου, ο τρίτος οικονομικός Φορέας, ήτοι η εταιρεία «..... Α.Ε» έπρεπε να υποβάλει δικό της διακριτό ΕΕΕΣ κατά το στάδιο υποβολής της προσφοράς, (αρ. 2.2.9 Κανόνες απόδειξης ποιοτικής επιλογής). Η απουσία υποβολής ΕΕΕΣ δεν θεραπεύεται με την υποβολή μαζί με την προσφορά οιοδήποτε άλλου στοιχείου, συμφωνητικού ή υπεύθυνης ή άλλης δήλωσης συνεργασίας του τρίτου οικονομικού φορέα, η οποία να μεν δύναται να απαιτείται κατ' άρθρο 78 του ν. 4412/2016 από την αναθέτουσα ως αποδεικτικό μέσο της δέσμευσής αυτού, αλλά διατηρεί καταρχήν την αυτοτέλειά της ως αποδεικτικό μέσο εντός της διαγωνιστικής διαδικασίας και δεν αναπληρώνει τον ρόλο του ΕΕΕΣ ως προς την προκαταρκτική απόδειξη των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής που ανά περίπτωση συνδράμει ο τρίτος φορέας και της έλλειψης λόγων αποκλεισμού κατ' άρθρο 73 του ν. 4412/2016 ούτε αναπληρώνεται όμως, τουλάχιστον καταρχήν, από το ΕΕΕΣ του προσφέροντος και του τρίτου οικονομικού φορέα. Ο δε

σκοπός του παραπάνω αποδεικτικού μέσου απορρέει ευθέως από το τρίτο εδάφιο του άρθρου 78 παρ. 1 του ν. 4412/2016, ενώ, εξάλλου, οι οικείες εγγραφές στο ΕΕΕΣ του προσφέροντος και του τρίτου οικονομικού φορέα, και μάλιστα συνιστούν δηλώσεις στο πλαίσιο της προκαταρκτικής απόδειξης, η πρώτη του ίδιου του προσφέροντος ότι θα στηριχθεί σε τρίτο και η δεύτερη του τρίτου ότι πληροί τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής και δεν συντρέχουν εις βάρος του λόγοι αποκλεισμού. γ. Επί της αποδοχής της προσφοράς της ένωσης εταιρειών “.....”: Σύμφωνα με πάγιο νομολογία του ΣτΕ, ο νομίμως αποκλεισθείς δεν θεμελιώνει έννομο συμφέρον να στρέφεται κατά άλλων διαγωνιζομένων που παρέμειναν στον διαγωνισμό, ει μάλιστα στην περίπτωση που ο έτερος διαγωνιζόμενος δεν αποκλείστηκε, αν και συνέτρεχε στο πρόσωπό του η ίδια αιτία, η οποία απετέλεσε την αιτία του αποκλεισμού του. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα αποκλείστηκε για τους προαναφερθέντες λόγους, οι οποίοι όμως, δεν συντρέχουν καν στην περίπτωση της συνδιαγωνιζόμενης ένωσης εταιρειών και συνεπώς ουχί νομίμως στρέφεται εναντίον της και οι αντίστοιχες αιτιάσεις της πρέπει να απορριφθούν ως απαραδέκτως προβαλλόμενες. Σε κάθε περίπτωση δ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη, μη περιέχουσα συγκεκριμένα στοιχεία και σκέψεις που στηρίζουν το συμπέρασμά της άλλως ανεπαρκώς αιτιολογημένη διότι απλώς αναφέρει τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο νόμος, και συνεπώς πρέπει να ακυρωθεί και για τον λόγο αυτό. Απάντηση: Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλήρως αιτιολογημένη, καθ’ όσον αποδέχθηκε ρητά το Πρακτικό 1 της Επιτροπής Αξιολόγησης, ενσωματώνοντας πλήρως το περιεχόμενο του και ούτως δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία στην προσφεύγουσα για τους λόγους αποκλεισμού της, τα δε αντίθετα υποστηριζόμενα είναι παντελώς έωλα και αβάσιμα. Σημειωτέον ότι, η επίκληση της ειδικής αιτιολογίας, σύμφωνα και με την επίκληση της υπ’ αριθ. 441/2018 απόφασης της ΑΕΠΠ ουδεμία συνάφεια έχει με την υπό κρίση περίπτωση και εντελώς αλυσιτελώς προβάλλεται. ε. Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα αποπειράται να απομακρυνθεί τεχνηέντως από τους όρους της διακήρυξης και να προσδώσει ερμηνεία, που ουχί συννόμως την συμφέρουν πλην όμως η απομάκρυνση αυτή από τους κανονιστικούς όρους της

διακήρυξης είναι νομολογιακά απαράδεκτη. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣΤΕ, αλλά και την απολύτως κρατούσα άποψη στην επιστήμη του δημοσίου δικαίου, η διακήρυξη διαγωνισμού συνιστά στο σύνολο της κανονιστική πράξη της αναθέτουσας αρχής, οπότε και οι όροι της διακήρυξης έχουν αδιακρίτως κανονιστικό χαρακτήρα, περιλαμβάνουν δηλαδή γενικούς και αφηρημένους κανόνες, η πιστή τήρηση των οποίων ελέγχεται από τα δικαστήρια [...]. Η βασική αυτή παραδοχή έχει δύο σπουδαίες συνέπειες. Κατά πρώτο λόγο η διοίκηση δεσμεύει απολύτως την αναθέτουσα αρχή και τα όργανα που διεξάγουν το διαγωνισμό, παραλλήλως όμως η δεσμευτική ισχύς των όρων της Διακήρυξης εκτείνεται και στους διαγωνιζομένους. Αυτό σημαίνει ότι όλοι όσοι αποφασίζουν να υποβάλουν προσφορές και όλοι όσοι τελικώς μετέχουν στη διαγωνιστική διαδικασία, οφείλουν να συμμορφωθούν με τους όρους της διακήρυξης και να τους τηρήσουν. Από την άλλη πλευρά, η διοίκηση, θεσπίζοντας τους όρους της διακήρυξης, η οποία αποτελείται από το σύνολο των κειμένων που τη συνθέτουν, «αυτοδεσμεύεται και είναι υποχρεωμένη να τους ενσωματώσει χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς παρεκκλίσεις». Η παράβαση υποχρεωτικών διατάξεων της διακήρυξης, υπέρ της γενικής δεσμευτικότητας των όρων της οποίας υφίσταται τεκμήριο [...], οδηγεί, κατά συνέπεια, σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων των αποτελεσμάτων (αξιολόγησης) του διαγωνισμού, ενώ η παράβαση τέτοιων διατάξεων από τους διαγωνιζομένους καθιστά τις προσφορές τους απαράδεκτες. Η αρχή της προσήλωσης των διαγωνιζομένων στους υποχρεωτικούς και απαράβατους όρους της διακήρυξης κατοχυρώνεται με ιδιαίτερη αυστηρότητα στο Κοινοτικό Δίκαιο. Εδώ γίνεται γενικότερα δεκτό ότι κάθε απόκλιση από τις υποχρεωτικές προβλέψεις της διακήρυξης αποτελεί παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου και κυρίως της αρχής της ισότητας στη μεταχείριση των διαγωνιζομένων, η οποία αποτελεί και τη βάση των κοινοτικών κανόνων που διέπουν τις δημόσιες συμβάσεις και συνδέεται άμεσα με την εξ ίσου ουσιώδη αρχή της διαφάνειας, που αμφότερες, αποσκοπούν στη διασφάλιση ότι όλοι οι υποψήφιοι έχουν σε όλα τα στάδια της διαδικασίας του διαγωνισμού ίσες ευκαιρίες όταν αποβάλουν τις προσφορές τους [...], με την έννοια ότι οι προσφορές των διαγωνιζομένων πρέπει να τηρούν απολύτως τους

υποχρεωτικούς και απαράβατους όρους της διακήρυξης υπό το πλήρες περιεχόμενό τους, πράγμα που σημαίνει ότι, εκτός αν υπάρχει αντίθετη ρύθμιση, κάθε παράβαση των σχετικών όρων της διακήρυξης του διαγωνισμού συνεπάγεται το απαράδεκτο τόσο της σχετικής προσφοράς των διαγωνιζομένων όσο και ακυρότητα εκείνων των πράξεων της αναθέτουσας αρχής που είναι αντίθετες στις παραπάνω διατάξεις. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα εταιρεία, αποδεχόμενη ρητώς και ανεπιφυλάκτως τους όρους της διακήρυξης, υπέβαλε την προσφορά της και νομίμως αποκλείστηκε από την πρόοδο του διαγωνισμού παραβιάσασα τους άκρως τυπικούς υποχρεωτικούς όρους της διακήρυξης». Σημειώνεται ότι την 25.06.2019 η αναθέτουσα αρχή ανήρτησε στην Επικοινωνία του ΕΣΗΔΗΣ την υπ' αριθμ. Φ/1/4114/25.06.2019 Απόφαση έγκρισης συμπληρωματικού πρακτικού της επιτροπής διενέργειας του διαγωνισμού για την αποσφράγιση και αξιολόγηση ηλεκτρονικών υποφακέλων με την ένδειξη «δικαιολογητικά συμμετοχής – τεχνική προσφορά» του ηλεκτρονικού ανοικτού διαγωνισμού του έργου με τίτλο «Κατάρτιση και πιστοποίηση γνώσεων και δεξιοτήτων μισθωτών οικονομολόγων σε τομείς προτεραιότητας του ιδιωτικού τομέα». Στην εν λόγω απόφαση η αναθέτουσα αρχή ενσωμάτωσε επακριβώς όλους τους ισχυρισμούς που είχε προβάλει με τις από 10.06.2019 Απόψεις της αναφορικά με τον δεύτερο λόγο απόρριψης της Προσφυγής της προσφεύγουσας, ήτοι την παράλειψη υποβολής ΕΕΕΣ για τον οικονομικό φορέα ..... Α.Ε., η οποία θα έχει τη συνολική ευθύνη της παρακολούθησης της τηλεκατάρτισης σε τεχνικό επίπεδο.

9. Επειδή, κατά τις διατάξεις του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 3 του Π.Δ. 39/2017 ορίζεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου 4412/2016 και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 του ανωτέρω νόμου ενδίκων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής». Περαιτέρω, το άρθρο

367 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι: «1. Η ΑΕΠΠ αποφαίνεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και δέχεται (εν όλω ή εν μέρει) ή απορρίπτει την προσφυγή με απόφασή της... 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια ...» και η διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 18 του Π.Δ. 39/2017.

10. Επειδή, σύμφωνα με τα άρθρα 365 παρ. 1 του Ν.4412/2016 και 9 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης με την Προδικαστική Προσφυγή πράξης.

11. Επειδή, στις παραγράφους 2.2.6 – 2.2.8 της Διακήρυξης προβλέπονται τα εξής: «2.2.6 Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα. Οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς για την παραδεκτή συμμετοχή τους πρέπει να πληρούν τα παρακάτω κριτήρια τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, άλλως η προσφορά τους απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Ειδικότερα: 1. Οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς οφείλουν να συμμορφώνονται με τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας ISO 9001:2018 ή ISO 9001:2015 ή ισοδύναμο πρότυπο εν ισχύ για τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους. Σε περίπτωση ένωσης / κοινοπραξίας η παραπάνω απαίτηση μπορεί να καλύπτεται από τουλάχιστον ένα μέλος της ένωσης / κοινοπραξίας. 2. Οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία και εξειδικευμένες γνώσεις στο αντικείμενο του παρόντος διαγωνισμού, ήτοι στην υλοποίηση προγραμμάτων συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης καθώς και στην πιστοποίηση προσώπων σύμφωνα με το διεθνές πρότυπο ISO/IEC17024 ή άλλο ισοδύναμο. 3. Εμπειρία στην υλοποίηση αντίστοιχων έργων (συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και πιστοποίησης προσώπων) που να αποδεικνύεται από την ολοκλήρωση κατά την τελευταία πενταετία πριν από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των

προσφορών. Ο υποψήφιος ή σε περίπτωση ένωσης / κοινοπραξίας αθροιστικά ή ένα τουλάχιστον μέλος της πρέπει να έχουν/έχει προβούν/προβεί σε εμπρόθεσμη και προσήκουσα ολοκλήρωση τουλάχιστον: α) ενός Έργου συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, που κατ' ελάχιστον ανέρχεται στο 100 % του προϋπολογισμού της υπό ανάθεση σύμβασης β) ενός Έργου συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και πιστοποίησης, ανεξαρτήτως προϋπολογισμού. Τα παραπάνω έργα θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί εντός των τελευταίων πέντε (5) ετών πριν από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών. Ως ημερομηνία ολοκλήρωσης νοείται η ημερομηνία της βεβαίωσης / πρωτοκόλλου παραλαβής του έργου, που εκδίδει η Αναθέτουσα Αρχή / αποδέκτης. Διευκρινίζεται ότι δεν είναι αποδεκτή η κάλυψη της απαίτησης καθενός από τα ζητούμενα Έργα από περισσότερες αθροιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις. 4. Να διαθέτει ανθρώπινο δυναμικό και πόρους ικανούς και αξιόπιστους για να φέρει σε πέρας επιτυχώς τις απαιτήσεις της Σύμβασης, σε όρους απαιτούμενης εξειδίκευσης, επαγγελματικών προσόντων και εμπειρίας. Το οργανωτικό σχήμα (ομάδα έργου) που προτείνεται από τους υποψηφίους θα πρέπει κατ' ελάχιστον να διακρίνει τους εξής ρόλους: i. Υπεύθυνος Έργου (Υ.Ε.): Ο Υπεύθυνος Έργου (Υ.Ε.) πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να διαθέτει επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον δέκα (10) ετών μετά το πέρας των σπουδών του στην επαγγελματική κατάρτιση. ii. Εκπαιδευτικός Υπεύθυνος: Ο Εκπαιδευτικός Υπεύθυνος πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών (Master ή Διδακτορικό) με κατεύθυνση / ειδίκευση στην Εκπαίδευση Ενηλίκων ή στη Δια Βίου Μάθηση ή στη Συνεχιζόμενη Εκπαίδευση ή στη Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση και να διαθέτει επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον τριών (3) ετών στην επαγγελματική κατάρτιση. Ως επαγγελματική εμπειρία νοείται η εμπειρία στο σχεδιασμό, στην οργάνωση και στην υλοποίηση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης. iii. Οργανωτικός Υπεύθυνος: Ο Οργανωτικός Υπεύθυνος πρέπει να είναι κάτοχος πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να διαθέτει επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον τριών (3) ετών στην οργάνωση και στην υλοποίηση προγραμμάτων

επαγγελματικής κατάρτισης. iv. Μέλη της Ομάδα Έργου: τα μέλη της Ομάδας Έργου πρέπει να είναι κάτοχοι πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή απόφοιτοι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με σχετική εμπειρία σε θέματα διοικητικής υποστήριξης έργων κατάρτισης και πιστοποίησης. Για κάθε έναν από τους μετέχοντες στην προτεινόμενη ομάδα έργου – όπως ορίζονται ανωτέρω - θα πρέπει να υποβληθεί: α) Αναλυτικό βιογραφικό σημείωμα, στο οποίο θα πρέπει να αποτυπώνονται σαφώς η επαγγελματική ενασχόληση, οι εξειδικευμένες γνώσεις και η εμπειρία στην παροχή υπηρεσιών συναφών με αυτές της παρούσας Διακήρυξης, β) αντίγραφα τίτλων σπουδών, γ) Υπεύθυνη Δήλωση ότι όλα τα αναγραφόμενα και υποβαλλόμενα στοιχεία είναι αληθή, δ) Υπεύθυνη Δήλωση (στην περίπτωση συμμετοχής εξωτερικών συνεργατών στην Ομάδα Έργου) περί αποδοχής της συνεργασίας τους με τον υποψήφιο Ανάδοχο. 2.2.7 Συνεργασία με διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης προσώπων. Ο υποψήφιος οικονομικός φορέας οφείλει να δηλώσει τον συνεργαζόμενο διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης προσώπων που θα αναλάβει να υλοποιήσει την πιστοποίηση των ωφελούμενων και να έχει συνάψει μαζί του συμφωνία συνεργασίας, στην περίπτωση που ο φορέας πιστοποίησης δεν είναι π.χ. μέλος ένωσης. Επιπροσθέτως θα πρέπει να υποβληθεί ΕΕΕΣ και από τον διαπιστευμένο φορέα πιστοποίησης. 2.2.8 Στήριξη στην ικανότητα τρίτων. Οι οικονομικοί φορείς μπορούν, όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (της παραγράφου 2.2.5) και τα σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (της παραγράφου 2.2.6, σημείο 2 «Εμπειρία στην υλοποίηση αντίστοιχων έργων»), να στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων, ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών τους με αυτούς. Στην περίπτωση αυτή, αποδεικνύουν ότι θα έχουν στη διάθεσή τους αναγκαίους πόρους, με την προσκόμιση της σχετικής δέσμευσης των φορέων στην ικανότητα των οποίων στηρίζονται. Ειδικά, όσον αφορά στα κριτήρια επαγγελματικής ικανότητας που σχετίζονται με τους τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περίπτωση στ' του Μέρους II του Παραρτήματος XII του Προσαρτήματος Α' του ν. 4412/2016 ή με την σχετική επαγγελματική εμπειρία, οι οικονομικοί φορείς, μπορούν να στηρίζονται στις

ικανότητες άλλων φορέων, μόνο, εάν οι τελευταίοι θα εκτελέσουν τις εργασίες ή τις υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες. Όταν οι οικονομικοί φορείς στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με την απαιτούμενη με τη διακήρυξη οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, οι εν λόγω οικονομικοί φορείς και αυτοί στους οποίους στηρίζονται είναι από κοινού υπεύθυνοι για την εκτέλεση της σύμβασης. Υπό τους ίδιους όρους οι ενώσεις οικονομικών φορέων μπορούν να στηρίζονται στις ικανότητες των συμμετεχόντων στην ένωση ή άλλων φορέων».

12. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπο ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

13. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣτΕ 3703/2010, 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣτΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993 κλπ). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-

19/00 Siac Construction Ltd, σκέψεις 34 και 44, ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54 κλπ).

14. Επειδή, με βάση την αρχή της τυπικότητας των δημόσιων διαγωνισμών, μόνο όταν έχει τεθεί όρος στη Διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού - είτε ουσιαστικός, είτε τυπικός - κάθε διαγωνιζόμενος έχει δικαίωμα να επικαλεσθεί παράβασή του και να επιδιώξει τον αποκλεισμό των άλλων διαγωνιζόμενων, προς διασφάλιση της αρχής της διαφάνειας, του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων (ΣΤΕ 194/2011).

15. Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί ελλιπούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του ΚΔΔια/σίας, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης δεν είναι απαραίτητο να περιέχεται στο σώμα της, αφού αυτό δεν προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις, αλλά αρκεί να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου που την συνοδεύουν (ΣΤΕ 3830/09, 2805/08, 2096/02, ΔΕΦΑΘ 761/2012), σε κάθε δε περίπτωση η αιτιολογία νομίμως συμπληρώνεται από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου από τα οποία προκύπτουν τα νομοθετήματα που αποτελούν το νομοθετικό πλαίσιο που εφαρμόστηκε για την έκδοση αυτής καθώς και οι συγκεκριμένοι όροι της διακήρυξης που λήφθηκαν υπόψη (ΔΕΦΑΘ 168/2013). Εν προκειμένω, η αναθέτουσα αρχή έχει ενσωματώσει στην προσβαλλόμενη πράξη το 1^ο Πρακτικό της Επιτροπής, στο οποίο δεν αναφέρονται απλώς οι απαιτήσεις της Διακήρυξης αλλά και τα σημεία της προσφοράς που - κατά την κρίση της Επιτροπής - παραβιάζουν τους σχετικούς όρους της Διακήρυξης. Υπό το πρίσμα αυτό, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν στερείται αιτιολογίας, ενώ η βασιμότητα ή μη των λόγων απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας θα εξεταστεί στη συνέχεια. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί έλλειψης αιτιολογίας θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

16. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της υπό κρίση Προσφυγής, ο οποίος σχετίζεται με την τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας και ειδικότερα με το πλήθος των σελίδων που αφορούν στις Υποχρεωτικές

Ενότητες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, σημειώνονται τα εξής: Η Διακήρυξη προέβλεπε στο Παράρτημα II, Κεφάλαιο 1.2, σελ. 100 ότι το συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό που θα αφορά στις «υποχρεωτικές» ενότητες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων («Υγεία και ασφάλεια στην εργασία», «Βασικές αρχές εργατικού δικαίου», «Βασικές αρχές λειτουργίας των Επιχειρήσεων», «Ενημέρωση για την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης») δεν μπορεί να υπερβαίνει (σε αριθμό σελίδων) το 5% του συνόλου των σελίδων του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού εκάστου προγράμματος. Η προσφεύγουσα προσέφερε: α) για το πρόγραμμα που αφορά στον Εσωτερικό Ελεγκτή υλικό 509 σελίδων (αρχείο με τίτλο «Παρ.2_σημ. 3 Εκπ. Σημ.- Εσωτερικός Ελεγκτής-.....»), εκ των οποίων οι 24 αφορούν στις Υποχρεωτικές Ενότητες (σελ. 486-509) και β) για το πρόγραμμα που αφορά στον Διαχειριστή Αφερεγγυότητας υλικό 495 σελίδων (αρχείο με τίτλο «Παρ.2_σημ. 2 Εκπ. Σημ.- Διαχειριστής αφερεγγυότητας-.....»), εκ των οποίων οι 27 αφορούν στις Υποχρεωτικές Ενότητες (σελ. 495-468). Πράγματι, όπως βάσιμα προβάλλει η προσφεύγουσα, το υλικό του αρχείου με τίτλο «Παρ.2_σημ. 4 Εκπ. Σημ.- Εσωτερικός Ελεγκτής-.....»), το οποίο καταλαμβάνει 291 σελίδες, δεν θα πρέπει να προσμετρηθεί στο συμβατικό εκπαιδευτικό υλικό, δεδομένου ότι στη σελίδα 77 της τεχνικής προσφοράς έχει χαρακτηριστεί ως *«συμπληρωματικό εκπαιδευτικό υλικό, επιπλέον της προκήρυξης, υποστηρικτικό της εκπαίδευσης και θα διατεθεί με τη μορφή flip book στην πλατφόρμα τηλεκατάρτισης για χρήση από τους εκπαιδευόμενους»*. Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι για το πρόγραμμα Εσωτερικός Ελεγκτής το υλικό των υποχρεωτικών ενότητων καταλαμβάνει το 4,72% του συνολικού συμβατικού υλικού (ήτοι μικρότερο του 5%), ενώ για το πρόγραμμα Διαχειριστής Αφερεγγυότητας το 5,45%. Συμπερασματικά, αν και η υπέρβαση στο ανώτατο επιτρεπόμενο ποσοστό εντοπίζεται μόνο στο πρόγραμμα Διαχειριστής Αφερεγγυότητας και όχι και στα 2 προγράμματα, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στην προσβαλλόμενη πράξη, ωστόσο προκύπτει ότι η τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας ορθώς απορρίφθηκε. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι υποχρεωτικές σελίδες για το

πρόγραμμα Διαχειριστής Αφερεγγυότητας είναι 24 και όχι 27, είναι αβάσιμος, καθώς οι 3 αμφισβητούμενες σελίδες (493-495) που περιέχουν τις απαντήσεις στις ερωτήσεις αυτοαξιολόγησης δεν θα πρέπει να αφαιρεθούν, επειδή στη Διακήρυξη προβλέπεται ρητά ότι δεν προσμετρώνται μόνο οι σελίδες, στο τέλος του εκπαιδευτικού υλικού, που αφορούν στην παράθεση των βιβλιογραφικών αναφορών καθώς και στο συγκεντρωτικό «Γλωσσάρι» σημαντικών όρων. Οι απαντήσεις στις ερωτήσεις αυτοαξιολόγησης αφενός δεν περιλαμβάνονται στο «Γλωσσάρι» και στις βιβλιογραφικές αναφορές και αφετέρου σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν ενταχθεί εμβόλιμα στα Κεφάλαια, όπως π.χ. στην ενότητα 5. Επίσης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι αβάσιμα προβάλλει η προσφεύγουσα ότι «το αντίστοιχο συμβατικό υλικό μέρους του συνολικού» πρέπει να είναι «κατ' ελάχιστον σύνολο ωρών βάσει προσφοράς * 4 σελίδες», καθώς, όπως βάσιμα προβάλλει η αναθέτουσα αρχή, η Διακήρυξη δεν περιλαμβάνει τέτοια απαίτηση. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα λαμβάνει υπόψη στην υπό κρίση Προσφυγή της μικρότερο αριθμό σελίδων για κάθε πρόγραμμα από αυτόν που υπολόγισε η αναθέτουσα αρχή και προκύπτει από την επισκόπηση της προσφοράς (συγκεκριμένα 497 σελίδες αντί για 509 στον Εσωτερικό Ελεγκτή και 482 σελίδες αντί για 495 στον Διαχειριστή Αφερεγγυότητας), προφανώς προέκυψε μετά από αφαίρεση των πρώτων εισαγωγικών σελίδων, αλλά αυτό δεν προβλέπεται στη Διακήρυξη και ούτως ή άλλως δεν ασκεί ουσιαστική επιρροή στον υπολογισμό του ποσοστού, το οποίο στην περίπτωση του Διαχειριστή Αφερεγγυότητας παραμένει μεγαλύτερο του 5% ακόμη και αν ληφθούν υπόψη οι λιγότερες σελίδες. Καταληκτικά, η τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας και ειδικότερα το τμήμα που αφορά στο πρόγραμμα του Διαχειριστή Αφερεγγυότητας παραβίασε την απαίτηση, σύμφωνα με την οποία το πλήθος των υποχρεωτικών σελίδων δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5% του συνολικού υλικού του προγράμματος και ορθώς απορρίφθηκε από την αναθέτουσα αρχή.

17. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση Προσφυγής, με τον οποίο η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν όφειλε να υποβάλει ΕΕΕΣ για τον πάροχο υπηρεσιών τηλεκατάρτισης «.....», σημειώνονται τα εξής: Από το συνδυασμό των άρθρων 75, 78 και 79 του Ν. 4412/2016 καθώς και από

τον συνδυασμό των άρθρων 2.2.6, 2.2.8 και 2.2.9.1 της Διακήρυξης προκύπτει ότι οι προσφέροντες έπρεπε να υποβάλουν ξεχωριστό ΕΕΕΣ για κάθε τρίτο στον οποίο στηρίζονται, προκειμένου να αποδείξουν την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής καθώς και για κάθε υπεργολάβο, του οποίου το τμήμα που του ανατίθεται αντιστοιχεί σε περισσότερο από 30% της συνολικής αξίας της σύμβασης. Περαιτέρω, στην παράγραφο 2.2.9.2 της Διακήρυξης διευκρινίζεται ότι *«υπεργολαβία είναι η συνεργασία του οικονομικού φορέα με κάθε τρίτο που αναλαμβάνει να υλοποιήσει διακριτό/-ά τμήμα/-τα του Έργου. Αντιθέτως, δεν νοείται ως υπεργολαβία κάθε άλλη συμφωνία του οικονομικού φορέα με τρίτο όπως π.χ. προμήθειας αναλωσίμων υλικών, διατροφής, μίσθωσης χώρου (αιθουσών), δημιουργίας και παροχής εκπαιδευτικού υλικού, παροχής συστήματος (πλατφόρμας) τηλεκατάρτισης (e-learning) κ.α»*. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.2.6 της Διακήρυξης (Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα), οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς για την παραδεκτή συμμετοχή τους έπρεπε να πληρούν τα παρακάτω κριτήρια τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας: (1) Να συμμορφώνονται με τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας ISO 9001:2018 ή ISO 9001:2015 ή ισοδύναμο πρότυπο εν ισχύ για τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους. Σε περίπτωση ένωσης / κοινοπραξίας η παραπάνω απαίτηση μπορούσε να καλυφθεί από τουλάχιστον ένα μέλος της ένωσης / κοινοπραξίας. (2) Να διαθέτουν αποδεδειγμένη εμπειρία και εξειδικευμένες γνώσεις στο αντικείμενο του παρόντος διαγωνισμού, ήτοι στην υλοποίηση προγραμμάτων συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης καθώς και στην πιστοποίηση προσώπων σύμφωνα με το διεθνές πρότυπο ISO/IEC17024 ή άλλο ισοδύναμο. (3) Να διαθέτουν εμπειρία στην υλοποίηση αντίστοιχων έργων (συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και πιστοποίησης προσώπων) που να αποδεικνύεται από την ολοκλήρωση κατά την τελευταία πενταετία πριν από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών. Ο υποψήφιος ή σε περίπτωση ένωσης / κοινοπραξίας αθροιστικά ή ένα τουλάχιστον μέλος της έπρεπε να έχουν/έχει προβούν/προβεί σε εμπρόθεσμη και προσήκουσα ολοκλήρωση τουλάχιστον: α) ενός έργου συνεχιζόμενης επαγγελματικής

κατάρτισης, που κατ' ελάχιστον ανέρχεται στο 100 % του προϋπολογισμού της υπό ανάθεση σύμβασης β) ενός έργου συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και πιστοποίησης, ανεξαρτήτως προϋπολογισμού. (4) Να διαθέτουν ανθρώπινο δυναμικό και πόρους ικανούς και αξιόπιστους για να φέρουν σε πέρας επιτυχώς τις απαιτήσεις της σύμβασης, σε όρους απαιτούμενης εξειδίκευσης, επαγγελματικών προσόντων και εμπειρίας. Το οργανωτικό σχήμα (ομάδα έργου) που προτείνεται από τους υποψηφίους θα έπρεπε κατ' ελάχιστον να διακρίνει τους εξής ρόλους: i. Υπεύθυνος Έργου (Υ.Ε), ii. Εκπαιδευτικός Υπεύθυνος, iii. Οργανωτικός Υπεύθυνος, iv. Μέλη της Ομάδας Έργου. Στις προαναφερόμενες απαιτήσεις που στοιχειοθετούν την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα δεν περιλήφθηκε η παροχή συστήματος (πλατφόρμας) τηλεκατάρτισης (e-learning). Για την τηλεκατάρτιση προβλέφθηκε ωστόσο (στην παράγραφο 1.2 του Παραρτήματος II) ότι θα έπρεπε να πληροί κατ' ελάχιστον τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από τις ισχύουσες «Κατευθυντήριες Οδηγίες Υποχρεωτικής Εφαρμογής Υλοποίησης Προγραμμάτων Κατάρτισης με τη μέθοδο της Τηλεκατάρτισης (elearning)» του Παραρτήματος VIII «Ειδικοί όροι υλοποίησης Πράξης». Επίσης, στην παράγραφο 5 του Παραρτήματος με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες για την Τηλεκατάρτιση αναφέρθηκε ότι: *«Ο Πάροχος Κατάρτισης (ή ο συνεργαζόμενος Πάροχος Υπηρεσιών Τηλεκατάρτισης) πρέπει να διαθέτει έναν Υπεύθυνο της συνολικής διαχείρισης και υποστήριξης του Ολοκληρωμένου Συστήματος Τηλεκατάρτισης (“System Administrator”), ο οποίος θα έχει τη συνολική ευθύνη της παρακολούθησης της τηλεκατάρτισης σε τεχνικό επίπεδο. Ο Πάροχος Τηλεκατάρτισης πρέπει να διαθέτει υποδομές σε πιστοποιημένο Data Center, που να αποδεικνύεται με αντίστοιχες συμβάσεις, διασφαλίζοντας έτσι την αδιάλειπτη και απρόσκοπτη παροχή των υπηρεσιών τηλεκατάρτισης και την πλήρη κάλυψη των αυξημένων απαιτήσεων αυτών. Επίσης πρέπει να διαθέτει σχέδιο διασφάλισης των δεδομένων τηλεκατάρτισης μέσω δομημένης λήψης αντιγράφων ασφαλείας (backup). Η παρεχόμενη τεχνική και συμβουλευτική υποστήριξη προς τους Εκπαιδευόμενους και τους Εκπαιδευτές κατά την διάρκεια υλοποίησης πρέπει να περιλαμβάνει: Τεχνική Υποστήριξη τύπου Help*

Desk: Τεχνική υποστήριξη από κατάλληλα εκπαιδευμένα στελέχη για τη χρήση του Συστήματος τηλεκατάρτισης, την επίλυση τεχνικών προβλημάτων, την επίλυση αποριών τεχνικής φύσεως και την αξιοποίηση των λειτουργικών δυνατοτήτων που προσφέρει προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή διεξαγωγή της τηλεκατάρτισης. Η υποστήριξη θα παρέχεται και σε ατομικό επίπεδο, τηλεφωνικά και μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας, σε καθορισμένες ώρες που θα έχουν γνωστοποιηθεί στους Εκπαιδευόμενους πριν την έναρξη του Προγράμματος Κατάρτισης [...]». Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι απαιτήσεις της Διακήρυξης αναφορικά με τις υπηρεσίες τηλεκατάρτισης συμπεριλήφθηκαν στα κριτήρια ανάθεσης και όχι στα κριτήρια ποιοτικής επιλογής. Ειδικότερα, στη σελ. 94 της Διακήρυξης (Παράρτημα II, παρ. 1.2, Μεθοδολογία υλοποίησης, Εκπαιδευτικές μέθοδοι, όπου αναλύεται το κριτήριο ανάθεσης Κ1) αναφέρθηκε ότι ο ανάδοχος που θα υλοποιήσει τις ενέργειες κατάρτισης της πράξης έπρεπε να διαθέτει την απαιτούμενη επάρκεια και τεχνική ικανότητα ώστε να είναι σε θέση να υλοποιήσει τα Προγράμματα Κατάρτισης με οποιαδήποτε από τις εξής εκπαιδευτικές μεθόδους: ▪ είτε με τη μέθοδο της Μικτής Κατάρτισης (blended learning), συνδυάζοντας τη ζωντανή / διά ζώσης διδασκαλία σε αίθουσα με δραστηριότητες σύγχρονης και ασύγχρονης τηλε-εκπαίδευσης, ▪ είτε με τη μέθοδο της τηλεκατάρτισης (σύγχρονη και ασύγχρονη τηλε-εκπαίδευση), ▪ είτε με τη μέθοδο της συμβατικής δια ζώσης κατάρτισης στην τάξη. Διαπιστώνεται δηλαδή ότι στη Διακήρυξη, αν και οι προϋποθέσεις πλήρωσης της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας παρουσιάστηκαν πολύ αναλυτικά, ωστόσο δεν περιέλαβαν αναφορές στην τηλεκατάρτιση, οι οποίες συμπεριλήφθηκαν στα κριτήρια ανάθεσης. Κατά συνέπεια, αν και λόγω του αντικειμένου της υπό ανάθεση σύμβασης θα ήταν εύλογη η συμπερίληψη στο κριτήριο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, απαίτησης σχετιζόμενης με τη λειτουργία πλατφόρμας τηλεκατάρτισης, εντούτοις η αναθέτουσα αρχή παρέλειψε να τη συμπεριλάβει. Συνακόλουθα, από τις έμμεσες αναφορές που έγιναν στα κριτήρια ανάθεσης δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί πρόσθετο κριτήριο ποιοτικής επιλογής, ώστε να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα στηρίζεται στις ικανότητες τρίτου για την πλήρωσή του. Επιπροσθέτως, η Διακήρυξη ρητά προβλέπει ότι

δεν πρόκειται για υπεργολαβία. Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται μία ασάφεια ως προς τη δυνατότητα ή μη των συμμετεχόντων να στηριχθούν στις ικανότητες τρίτου για τη λειτουργία της πλατφόρμας τηλεκατάρτισης και, συνακόλουθα, δεν προκύπτει με σαφήνεια και η υποχρέωση ή μη υποβολής ξεχωριστού ΕΕΕΣ για την εταιρεία «.....». Έχει κριθεί συναφώς ότι τυχόν ασάφειες ή πλημμέλειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών και θα πρέπει να παρέχεται και σε αυτούς, οι οποίοι βλάπτονται από την ασάφεια ή την πλημμέλεια αυτή, η δυνατότητα να συμπληρώσουν την τυχόν ελαττωματική, προσφορά τους (Ε.Α. ΣΤΕ 423/2011, 424/2011, 425/2011). Συμπερασματικά, αν και ο συγκεκριμένος λόγος απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας δεν είναι νόμιμος, ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στη σκέψη 16 ανωτέρω, είναι νόμιμη η απόρριψη της προσφοράς της για άλλο λόγο (υπέρβαση του 5%), το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης και αποδοχής της προσφοράς της θα πρέπει να απορριφθεί, ενώ παρέλκει η αναπομπή για εκ των υστέρων συμπλήρωση της προσφοράς.

18. Επειδή, όσον αφορά τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας κατά της προσφοράς της ΕΝΩΣΗΣ 1, θα πρέπει να σημειωθούν τα εξής: μέχρι πρότινος γινόταν παγίως δεκτό από τη νομολογία ότι διαγωνιζόμενος ο οποίος νομίμως αποκλείεται από Διαγωνισμό δεν είχε έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίστατο, ως προς το Διαγωνισμό αυτό, τρίτος (βλ. Ε.Α. ΣΤΕ 748/2010, 1317/2009, ΣΤΕ 2817/2008, 1450/2007 και 666/2006). Κατ' εξαίρεση, ο προσφεύγων θεμελίωνε έννομο συμφέρον ως προς τους ισχυρισμούς του κατά της προσφοράς του έτερου διαγωνιζόμενου, είτε εφόσον ευδοκίμοιαν οι ισχυρισμοί του περί μη νόμιμης απόρριψης της δικής του προσφοράς είτε, προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων, εφόσον

συνέτρεχαν λόγοι αποκλεισμού της προσωρινής αναδόχου ίδιοι με εκείνον που απετέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού της (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 174/2016, 44/2014, 106/2013, 380/2012, 671/2011, 1156, 329/2010, 246/2009, 274/2012). Εν προκειμένω, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας κατά της προσφοράς της ανταγωνίστριας ένωσης δεν ταυτίζονται με τους λόγους του δικού της αποκλεισμού και, κατά συνέπεια, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις διασφάλισης του ενιαίου μέτρου κρίσης. Ωστόσο, μετά τη μεταστροφή της νομολογίας του ΔΕΕ και της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ (βλ. απόφαση 30/2019 Ε.Α. ΣτΕ), οριστικώς αποκλεισθείς (και άρα «τρίτος») θεωρείται ο διαγωνιζόμενος, ο οποίος είτε δεν εστράφη κατά της πράξης αποκλεισμού του, περίπτωση προς την οποία εξομοιώνεται και η εκ των υστέρων υποβολή παραιτήσεως από την τυχόν ασκηθείσα προδικαστική προσφυγή ή το ασκηθέν ένδικο βοήθημα (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 144/2018), είτε εστράφη μεν κατ' αυτής, πλην, όμως, ο αποκλεισμός του κατέστη οριστικός, με τη δημοσίευση απορριπτικής της αιτήσεως ακυρώσεως του αποφάσεως, η οποία, κατ' αυτόν τον τρόπο, περιεβλήθη την ισχύ δεδικασμένου. Εν προκειμένω, αν και με την παρούσα απόφαση κρίνεται ότι ο αποκλεισμός της από τη διαγωνιστική διαδικασία είναι νόμιμος, η προσφεύγουσα, επειδή δεν μπορεί να θεωρηθεί «οριστικώς αποκλεισθείσα», θεωρείται ότι προβάλλει τις αιτιάσεις της κατά της προσφοράς της ανταγωνίστριας ένωσης με έννομο συμφέρον. Κατά συνέπεια, οι αιτιάσεις αυτές θα πρέπει να εξεταστούν από το κρίνον Κλιμάκιο.

19. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της υπό κρίση Προσφυγής, σύμφωνα με τον οποίο η προσφορά της ΕΝΩΣΗΣ 1 [«..... και β) «.....» (δ.τ. ....)] έπρεπε να έχει απορριφθεί για τον λόγο ότι δήλωσε ως υπεργολάβους για την πιστοποίηση των καταρτιζομένων και των δύο προγραμμάτων την ....., η οποία βάσει του Πιστοποιητικού Διαπίστευσης 886-3 διαθέτει σχήμα πιστοποίησης μόνο για την ειδικότητα Διαχειριστής Αφερεγγυότητας και την ....., η οποία βάσει του Πιστοποιητικού Διαπίστευσης 970-2 διαθέτει σχήμα πιστοποίησης μόνο για την ειδικότητα Εσωτερικός Ελεγκτής, σημειώνονται τα εξής: Σύμφωνα με τη Διακήρυξη, την πιστοποίηση θα διενεργήσουν φορείς πιστοποίησης που

δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα ή/ και διεθνώς και οι οποίοι είτε είναι διαπιστευμένοι σύμφωνα με το Πρότυπο ISO/IEC 17024 είτε είναι πιστοποιημένοι από τον ΕΟΠΠΕΠ να χορηγούν πιστοποιητικά για τις συγκεκριμένες ειδικότητες που περιλαμβάνονται στην παρούσα Διακήρυξη. Η ΕΝΩΣΗ 1 δήλωσε ως υπεργολάβους για την πιστοποίηση των καταρτιζομένων τους διαπιστευμένους από το ΕΣΥΔ φορείς πιστοποίησης «.....» και «.....)», υποβάλλοντας όλα τα αναγκαία έγγραφα (ΕΕΕΣ, αποδεικτικά διαπίστευσης, συμφωνητικά συνεργασίας) και διευκρινίζοντας ότι και οι δύο φορείς θα πιστοποιήσουν καταρτιζόμενους και από τα δύο προγράμματα, με το ποσοστό υπεργολαβίας εκάστου φορέα να ανέρχεται στο 6,25%. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι εν λόγω φορείς δεν διαθέτουν σχήμα πιστοποίησης και για τα δύο προγράμματα είναι αβάσιμος, καθώς από την επισκόπηση της προσφοράς της ΕΝΩΣΗΣ 1 προκύπτει ότι: α) Για τον φορέα «.....» υποβλήθηκε το από 23.10.2018 Πιστοποιητικό Διαπίστευσης με αριθμό 886-3, σύμφωνα με το οποίο ο εν λόγω φορέας διαθέτει πιστοποίηση για τις ειδικότητες Ειδικός Εσωτερικού Ελέγχου και Διαχειριστής Αφερεγγυότητας και β) Για τον φορέα «.....)» υποβλήθηκε το από 23.05.2018 Πιστοποιητικό Διαπίστευσης με αριθμό 970-2, σύμφωνα με το οποίο ο εν λόγω φορέας διαθέτει πιστοποίηση για τις ειδικότητες Εσωτερικός Ελεγκτής και Σύμβουλος Αφερεγγυότητας. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι στα Συμφωνητικά συνεργασίας και στα ΕΕΕΣ των εν λόγω φορέων πιστοποίησης έχει δηλωθεί ψευδώς ότι θα πιστοποιήσουν καταρτιζόμενους και των δύο προγραμμάτων, αποδεικνύεται αβάσιμος. Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αναφορά της προσφεύγουσας σε «*ανορθόδοξη επίκληση του αντίστοιχου θεσμικού πλαισίου της Κυπριακής Δημοκρατίας*», προκειμένου να αποδείξει ότι ο Σύμβουλος Αφερεγγυότητας αφορά ξεχωριστή ειδικότητα από τον Διαχειριστή Αφερεγγυότητας είναι αόριστη και αναπόδεικτη. Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος της υπό κρίση Προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

20. Επειδή, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της υπό κρίση Προσφυγής, σύμφωνα με τον οποίο η ΕΝΩΣΗ 1 [«..... και β) «.....»

(δ.τ. ....)] δεν έχει τηρήσει τον απαράβατο όρο της Διακήρυξης, σύμφωνα με τον οποίο για κάθε ώρα διδασκαλίας υποχρεωτικής ενότητας πρέπει να αντιστοιχούν τουλάχιστον 4 σελίδες, θα πρέπει να σημειωθεί ότι – όπως αναφέρεται και στη σκέψη 16 ανωτέρω – η Διακήρυξη θέτει ως υποχρεωτικό όρο την αντιστοιχία τουλάχιστον 4 σελίδων ανά εκπαιδευτική ώρα στο σύνολο του συμβατικού εκπαιδευτικού υλικού, όχι όμως ειδικά στις υποχρεωτικές ενότητες. Κατά συνέπεια, αβάσιμα προβάλλει η προσφεύγουσα ότι η ΕΝΩΣΗ 1 *«ακολουθεί συνεπώς την διαδικασία εφαρμογής του μέσου όρου σελίδων ανά εκπαιδευτική ώρα, σε πλήρη αντίθεση με τους δεσμευτικούς όρους της διακήρυξης που σαφέστατα οδηγούν σε εντελώς αντίθετα αποτελέσματα»*. Η αντιστοιχία τουλάχιστον 4 σελίδων ανά εκπαιδευτική ώρα ειδικά για τις υποχρεωτικές ενότητες αποτελεί ειδικότερο όρο, ο οποίος δεν προβλέπεται στη Διακήρυξη και, κατά συνέπεια, η μη εφαρμογή του δεν θα μπορούσε να οδηγήσει σε απόρριψη της προσφοράς των συμμετεχόντων. Αυτό άλλωστε επισημαίνει και η αναθέτουσα αρχή στις Απόψεις της στην αντίκρουση του πρώτου λόγου της Προσφυγής. Συνακόλουθα, ο τέταρτος λόγος της υπό κρίση Προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

21. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

22. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα, ποσού 4.080,00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου, ποσού 4.080,00€.

Αριθμός απόφασης: 792/2019

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 04.07.2019 και εκδόθηκε στις 23.07.2019 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Κουρή Σταυρούλα

Τσουλούφα Αργυρώ